

GIZEN, MON AMOUR

Кристијани Волраб

*Пирамиде изгледају као да су
узете из уџбеника египћанке.
Лепшећи трговци нуде појмове
за савлађивање њихове лепоте.
Хиџероџлиф за стоицизам
ништа друго до лик камиле.
Хтели не хтели, већ после крајког
времена подлежемо хелиофунктури.
За друге древне богове плаћа се
улаз. Сфинга нам вероватно
пруга посве лажну слику.*

НОВЕМБАРСКИ ДАНИ

Кристијани Волраб

*Новембарски дани су птице,
које се не дају одредити
на основу објављених књиџа.
У појрази за пољином, зљиве,
густо начичкане под паусима дрвећа,
њихова радознала публика
вране и ревни ситарци,
задубљени у безубе монологе
о исхрани у јесен. Кица их засија чајем
од ширка процеђеним кроз кржљаво жбуње.
Иза призора пог: бродови, сејно,
челиком својим зњече и месе реку.
Твоја рука показује, докле ће им
можда свеплоће доићи.*

АРХИВА ЈЕЛЕЊЕГ РОГОВЉА

Моји родитељи су често отивали књижу
блажих свађа. У том случају бих одлазио у шетњу
с једним од пријатеља из мог детињства.
Излажали би чиставе гомиле идила.
Сестра је изиравала баку и није
добро чула. Зато је бака имала слух ко рис,
али је практично била на социјалним путовањима
по свету валцера. Деда се одавна преселио
у своју пиху чистанку. Ишчиставали смо је
заједно по фотоалбумима. Били су по поодневи
шељобни, мучни и задимљени, налик
златом обрубљеним бракајним као кукус
зеленим завесама у салону, гостима би редом
похвалили нац добар укус, поштом ликер.
Те посеје су биле мирољубиви походи, увежбавала се
филантропија и слобода: овде је рођовље на зиду
израло улогу Великих председавајућих.
После школе почињало је вежбање свесних
у виду шесет-слике (Други програм). Деловало је
умирујуће кад сестра сине умирати једном
од својих смрти од бубуљица
или кад бака самбом поштраци пење грамофону.
Убирао сам од ње сишници, порез за штрљење и
слајкице.
Сирва су ми се гадиле, доцније су се преишвориле
у слајке огранке породичног штабла.
Давали су језику крила.

ЕКСКУРЗИЈА, СУВЕНИРИ

Јану Вагнеру

Иза обилних стада оваца просице се зорје Премијум,
алфа-предео већ на први поглед,
адекватан дизајн: шектонски средњи слој
у својим најбољим годинама. Поменула си
заједничко планинарење, неколико ексцентричних
пабова касније, део манијске жетве. Ко зна
ова шупина је интранзитиван завичај –

*и стиога ојасна. Овде држе краве сладаре,
оне се понацају као краве које дају слад. Сваки дан
садржи барем десетак килограма лејојие.
Изгреви сунца, као монсуни. Падавине понекад
као светлост, каикад као именице.
Свуда око нас такозване Глен-Гоулд-птице.* Рејко кад
понеки прозор. И они се базирају на неком чартер-језику.
И премоштавају оно што недостигаје.
Приликом расипанка осврће се за њима
помало чудно, на википоријански начин.*

* Својом метафором: *Глен-Гоулд-птице*, аутор жели да истакне две упечатљиве карактеристике птица певица, њихову музикалност и телесну лепоту. Глен Гоулд, познати канадски пијаниста из прошлог столећа, асоцира на певачке способности птица, док нам енглески сликар Џон Гоулд, који је својом кичицом портретисао безмало све европске птице и тако овековечио шарм и лепоту њиховог пернатог руха, представља сву шароликост птичијег света. (Прим. прев.)